

sieringsområdet har vi lagt grunden til en kursændring, både med hensyn til omfanget af og vilkårene for bistandsydelse og med hensyn til iværksættelse i en ikke al for fjern fremtid af et supplementært finansieringssystem. I spørgsmålet om usynlige poster var synspunkterne i flere henseender sammenfaldende. Forhandlinger om konkrete forholdsregler på dette og andre vigtige områder er blevet eller bliver ført inden for UNCTADs permanente maskineri efter de retningslinjer, man enedes om i New Delhi.

Jeg skal forsøge kort at redegøre for de nordiske landes stilling til nogle af disse spørgsmål:

På råvareområdet har vi støttet den fremgangsmåde at tage hver vare for sig. Vore lande har derfor med tilfredshed bemærket sig, at det har været muligt at opnå enighed om den internationale kaffeoverenskomst af 1968. Alle de nordiske lande har ratificeret eller underskrevet denne aftale og samtidig forpligtet sig til midlertidigt at bringe den i anvendelse. Det er også et opmuntrende træk, at De forenede Nationers sukkerkonference afsluttedes for et par dage siden med vedtagelse af teksten til en international sukkeroverenskomst, der vil være åben for undertegnelse i FN's hovedkvarter indtil den 24. december 1968. De nordiske lande tog aktivt del i de forhandlinger, der gik forud for overenskomsten. Da overenskomstens tekst endnu ikke er modtaget i de pågældende landes hovedstæder, er det selvsagt ikke muligt for regeringerne at give endeligt tilsagn om at ville godkende overenskomsten. Vi håber imidlertid, at den nu afsluttede overenskomst vil vise sig at være værdifuld som en stabiliserende faktor på sukkermarkedet og komme udviklingslandene til gode.

I lyset af dette positive udfald af sukkerforhandlingerne nærer de nordiske lande forventning om en snarlig genoptagelse af konferencen om en international kakaooverenskomst.

I spørgsmålet om, hvorvidt stødpudlagre skal oprettes, og hvorledes de i givet fald skal finansieres, ser vi frem til afsluttelsen af den undersøgelse, som Den internationale Valutafond og Verdensbanken (Den internationale bank for genopbygning og Udvik-

ling) i fællesskab foretager vedrørende råvareprisernes stabilisering. Må jeg tilføje, at vore lande lægger stor vægt på spredning og rationalisering på råvareproduktionsområdet. Vi ved, at et af problemerne i denne forbindelse er, hvordan der kan skaffes tilstrækkelig teknisk og finansiell bistand til sådanne planers gennemførelse.

De nordiske lande erkender, at det var en stor skuffelse, at det ikke på UNCTAD II lykkedes at gøre yderligere fremskridt med hensyn til en speciel aftale om toldpræferencer for hel- og halvfabrikata fra udviklingslandene. De nordiske lande vil tage konstruktiv del i det arbejde, der gøres for på ikke-gensidigheds- og ikke-diskriminationsbasis at oprette et præferencesystem til fordel for udviklingslandene. I henhold til resolution 21 (II) skulle en sådan plan udarbejdes i løbet af 1969 og være klar til gennemførelse engang i 1970. OECD-landene har opstillet en tidstabel for deres forberedende arbejde, og vi håber og forventer, at alle implicerede vil medvirke til at gøre det muligt at overholde den tidstabel, der blev udarbejdet i New Delhi. De nordiske lande har for deres vedkommende yderligere koordineret deres bestræbelser på dette område for bedre at kunne medvirke til, at et almindeligt præferencesystem oprettes og sættes i kraft.

Jeg er blevet anmodet om her at indskyde, at Island, det mindste land inden for vor gruppe og et land med en stærk ensidig økonomi, forudser, at det vil få svært ved at holde trit med de øvrige nordiske lande ved oprettelsen af et almindeligt præferencesystem. Den islandske regering håber imidlertid inderligt at kunne følge trop, så snart de økonomiske forhold tillader det.

De nordiske lande er bekymrede over den stilstand, der er sket med hensyn til øget tilførsel af ressourcer til udviklingslandene. Vi tilslutter os alle det mål på 1 pct. af bruttonationalproduktet, som vedtoges på UNCTAD II. Hvor lang tid, det vil tage at nå dette mål, vil være forskelligt fra land til land og afhænge af bistandsydelsens nuværende niveau og muligheden for at udvide programmerne. Flere af os har imidlertid konkrete planer, hvorefter vor bistandsydelse kan bringes op på det mål, vi har sat, og vi har til hensigt at opfylde disse mål, selv om det vil medføre budgetbevillinger